10 Ιουλίου 2013

Μνήμη του Γέροντος Σωφρόνιου του Essex

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Σωφρόνιος Αγιορείτης-'Εσσεξ (Σαχάρωφ) / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Υπάρχουν άνθρωποι που ζωντάνεψαν, με τη ζωή και τη διδασκαλία τους, τη θεολογία της Εκκλησίας όπως την έζησαν και την δίδαξαν οι μεγάλοι Πατέρες. Ένας τέτοιος ήταν ο αρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Ζαχάρωφ, ο γνωστός ως Γέροντας Σωφρόνιος του Essex.

Κοντά στον άγιο Σιλουανό τον Αγιορείτη, γνώρισε εμπειρικά τον πνευματικό αγώνα, τη χάρη και την ευλογία να είσαι παιδί του Θεού που, ως παιδί Του, το παιδαγωγεί και του αποκαλύπτει τον εαυτό Του. Ο λόγος του Χριστού προς τον άγιο Σιλουανό «κράτα το νου σου στον Άδη και μην απελπίζεσαι» θα γίνει, δια μέσου του Γέροντος Σωφρονίου, λόγος προς το σύγχρονο άνθρωπο που θλίβεται, συντρίβεται και διαλύεται από τα ποικίλα και οδυνηρά προβλήματα. Θα γίνει λόγος ελπίδας και δύναμης ώστε, η «τεθλιμμένη του βίου οδός» να έχει νόημα.

Στο πρόσωπο τού Γέροντος Σωφρονίου συνεχίζει η παράδοση της αγιότητος, της πνευματικής πατρότητος και της πατερικής θεολογίας ως ζωντανή παράδοση. Αυτό δηλαδή που χαρακτηρίζει τους Πατέρες της Ορθοδοξίας: το παραδοσιακό προσλαμβάνεται και παραδίδεται με τρόπο κατανοητό για τους ανθρώπους της

εποχής τους. 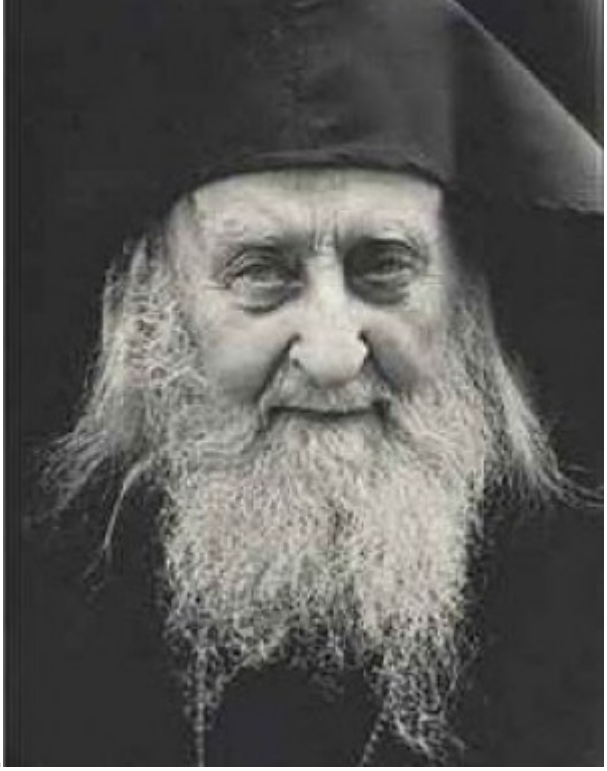

Ακόμα, ο Γέροντας Σωφρόνιος, μιλώντας για τη θεοεγκατάλειψη, μας φανέρωσε την κοινή ανθρώπινη εμπειρία ως μέσο ελεύθερης σχέσης με το Θεό. Μέσα από την οδύνη της εμπειρίας αυτής, ίδια με την «εἰς ἅδου κάθοδον», αναδύεται η γνώση της ζωής του Χριστού ως προσωπική γνώση και άρα οικεία και αληθινή. Ο άνθρωπος τότε εισέρχεται στη ζωή του Θεού, με ό,τι ευλογίες σημαίνει αυτό. Όπως, βέβαια, μπορεί και μέσα από τη δυσκολία αυτή να εγκαταλείψει το Θεό, εκφράζοντας την ελευθερία του, που και ο Θεός σέβεται. Ώστε, τελικά, να βεβαιώνει ότι « η ελευθερία του ανθρώπου είναι φοβερό πράγμα».

Ζώντας στο Δυτικό κόσμο ως τέλειος μοναχός, έγινε σημείο που έδειχνε το «ἑτέρως ζῆν», τόσο με τη σιωπή του όσο και με το λόγο του, τόσο με την ιεραποστολική του δράση όσο και με την προσευχή του. Τα συγγράμματά του, ισάξια με πατερικά κείμενα, έγιναν και γίνονται αποκάλυψη «Θεοῦ ζῶντος», Θεού προσωπικού που θέλει να συναντήσει αγαπητικά τον άνθρωπο. Γι’ αυτό και τα γραφόμενά του δεν προπαγανδίζουν ούτε κρύβουν την πραγματικότητα των δυσκολιών που συνεπάγεται μια τέτοια πορεία

Όταν την 11η Ιουλίου 1993 αναχωρούσε, πλήρης ημερών-97 χρονών, για την Άνω Ιερουσαλήμ, άφηνε στα πνευματικά του παιδιά στο Μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου στο Essex τη ζώσα παράδοση της ορθόδοξης διδασκαλίας και ζωής, ώστε και αυτοί να γίνονται όπως ο Γέροντάς τους: σημείο Θεού ζώντος.

Στην εκκοσμικευμένη χριστιανική κοινωνία μας, όπου η πνευματική ζωή άλλοτε

εκλαμβάνεται ως ηθική ζωή και άλλοτε ως τήρηση θρησκευτικών νόμων, η παρουσία ανθρώπων που «έχουν δώσει αίμα και πήραν Πνεύμα», αγιασμένων και πνευματοφόρων, γίνεται βεβαίωση ότι η αγιότητα είναι η ουσία και ο στόχος, χωρίς τον οποίο πρόσωπο Θεού δεν βλέπουμε. Γίνεται βεβαίωση ότι το Ευαγγέλιο είναι εφικτό και απλό, για όσους αγαπούν το Θεό.

Τέλος, η συνάντηση με τους αγίους Γέροντες, όπως το Γέροντα Σωφρόνιο, γίνεται μετάγγιση ζωής αιωνίου. Γι' αυτό και ουράνια ευλογία. Τα συγγράμματά τους, δείκτες νέας ζωής. Η προσευχή τους, πηγή δύναμης και ελπίδας. Η μνήμη τους, υπόμνηση της παρουσίας τους και της κλήσης μας.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή:isagiastriados.com